

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Richardem Galisem ve věci

žalobce: **L. Š.**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Magdalenou Dvořákovou Cilínkovou
sídlem Bolzanova 1, Praha 1

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2023, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Žalobce žádá též zrušení prvostupňového rozhodnutí. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že se žalobci od 8. 8. 2022 snižuje invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení X (dále jen „OSSZ“) nebyl žalobce nadále invalidní v třetím stupni podle § 39 odst. 2 písm. c)

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jen o 50 %, a byl tedy invalidní v druhém stupni podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění.

2. Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnila se závěrem, že žalobce je invalidní jen ve druhém stupni, neboť žalobcova pracovní schopnost poklesla na základě posouzení lékaře žalované ze dne 5. 12. 2022 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 50 %.
3. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaná nesprávně posoudila jeho zdravotní stav. Posudkoví lékaři zejména podhodnotili stav žalobcova levého kolene, který považovali za středně těžké postižení, přestože žalobcovi ošetřující lékaři uvádějí těžké omezení hybnosti s chronickými bolestmi, a že žalobce může chodit jen se dvěma francouzskými holemi bez možnosti zatížení vlastní vahou těla. Údaj z lékařské zprávy o tom, že se infekce zdá toho času vyhojen, neznámá, že by žalobcův zdravotní stav byl dobrý, nýbrž pouze to, že nic nenásvědčuje akutnímu zánětu. Objektivní vyšetření nasvědčují přetrvávajícímu infektu v kolenu a i ošetřující lékař uzavřel na infekci reimplantovanou totální endoprotézu s významným omezením pohybu levé dolní končetiny a chronickou bolestí. Zdravotní stav levého kolene již není ovlivnitelný další operací a jedinou možností je amputace dolní končetiny ve stehně. Posudkoví lékaři žalobce nevyšetřili a vycházeli jen ze zdravotnické dokumentace, jejíž závěry však nepřevzali a učinili si vlastní, které žalobcovu faktickému zdravotnímu stavu neodpovídají. Žalobce se pohybuje s pomocí dvou francouzských holí, trpí bolestí levé dolní končetiny a pohyb je dále komplikován neurologickými obtížemi levého lokte s parézou prstů. Silné bolesti levé nohy a ruky působí na žalobcovu psychiku a musí užívat silná analgetika. Žalobce není schopen vykonávat pracovní činnost ani s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Naposled pracoval jako vedoucí prodejny, což předpokládá fyzicky namáhavou práci, které aktuálně není schopen. Má problém zůstat v jedné poloze (vsedě nebo vestoje). Posudkoví lékaři ani nevzali v potaz dopad žalobcova zdravotního stavu na běžný život. I základní úkony sebeobsluhy a péče o domácnost jsou pro něj náročné nebo nezvladatelné. U žalobce se ani nemusí jednat o ustálený zdravotní stav s ohledem na možnou amputaci. Žalobcův zdravotní stav měl být posouzen podle kapitoly XV., oddílu B, položky 8c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a pokles míry pracovní schopnosti měl být stanoven na 70 % a dále navýšen o 10 % podle § 3 této vyhlášky s ohledem na další postižení nervu *ulnaris* levé ruky (což je žalobcova dominantní končetina), vlivu bolesti na psychiku žalobce, neschopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a využívat dosažené vzdělání a zkušenosti. Žalobce navrhuje provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě s ohledem na žalobcovy námitky také navrhuje provést důkaz posudkem posudkové komise.
5. V replice k vyjádření žalované žalobce opakuje, že jeho zdravotní stav není stabilizovaný a lékaři zvažují amputaci levé nohy. Permanentní bolest se stává nesnesitelnou. Žalobce tedy není na svůj zdravotní adaptován. S ohledem na onemocnění horní končetiny v oblasti lokte zde není možnost rekvalifikace. Žalobce je i z toho důvodu neschopen využít zachovalý pracovní potenciál pro reálný výkon soustavné pracovní činnosti.

6. Na jednání žalobce zejména poukázal na obsah posudku posudkové komise ze dne 8. 9. 2023, z nějž plyne, že invalidita třetího stupně trvala bez přerušení, a proto je na místě napadené rozhodnutí zrušit. Žalovaná po provedeném dokazování souhlasila s žalobcovým návrhem na zrušení napadeného rozhodnutí.
7. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že podkladem napadeného rozhodnutí byl posudek lékaře žalované ze dne 5. 12. 2022, kdy proběhlo i posouzení. Posudek lékař zpracoval na základě dostačující lékařské dokumentace v nepřítomnosti žalobce. Dospěl k závěru, že rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po reimplantaci totální endoprotézy levého kolene. Žalobcův zdravotní stav lékař hodnotil podle kapitoly XV., oddílu B, položky 8b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity tak, že míra poklesu pracovní schopnosti činila 40 %, tj. na horní hranici položky s ohledem na tíži omezení. Horní hranici této položky lékař navýšil o 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity na celkových 50 % vzhledem k dalším zdravotním postižením (především pro parézu ulnárního nervu vlevo). Žalobcův zdravotní stav nebylo možné hodnotit podle kapitoly XV., oddílu B, položky 8c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť pro to nebylo medicínské opodstatnění. Není již přítomno uvolnění jedné nebo obou komponent nebo progresse deformace nebo recidivující subluxace s neúplnou zlomeninou dráčku nebo luxací endoprotézy nebo infikovanou endoprotézou. Není ani přítomen stav se závažnou pooperační poruchou motorických funkcí na obou dolních končetinách. Žalobce v námitkách uváděl řadu subjektivních stesků, které jsou ale jen pomůckou k posouzení zdravotního stavu a nemají samostatný vliv, který by bylo možné uplatnit vedle nebo nad výsledky objektivních vyšetření. Ani nově doložené lékařské nálezy neodůvodňují zvýšení invalidity.
9. Soud provedl dokazování posudkem posudkové komise ze dne 8. 9. 2023. Z posudku soud zjistil, že žalobce byl při jednání posudkové komise vyšetřen lékařem z oboru ortopedie MUDr. J. M. Ten při vyšetření zjistil, že žalobce chodí o dvou francouzských holích, obtížně a šouravě s napadáním na levou dolní končetinu. Možnost validní opory je limitována současným postižením levé horní končetiny (která je po opakovaných transpozicích nervu *ulnaris*). Hybnost levého kolena je *de facto* 0 stupňů pro stav po aloplastice se známkami uvolnění obou komponent a probíhajícím infektem. Lékař uzavřel, že u žalobce se jedná o těžké postižení pojivového aparátu s probíhajícím infektem po aloplastice levého kolena, která *de facto* selhala, a stav značně komplikuje současné postižení levé končetiny, které výrazně limituje možnost opory při chůzi. Dále posudková komise vycházela zejména ze spisové dokumentace OSSZ, soudního spisu (včetně doložených lékařských nálezů), nově předložených lékařských zpráv (především lékařské zprávy z nemocnice X ze dnů 3. 5. a 30. 6. 2023) a zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J. R. Podle posudkové komise bylo – na základě objektivního vyšetření v den jednání a doložených objektivních lékařských zpráv – rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce těžké postižení pojivového aparátu s probíhajícím infektem, stav po aloplastice levého kolenního kloubu se známkami uvolnění obou komponent aloplastiky

a probíhajícím infektem, flegmonou měkkých tkání v okolí kloubu a rozstupem jizvy v její akrální části se sekrecí. Posudková komise hodnotila žalobcův zdravotní stav podle kapitoly XV., oddílu B, položky 8c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovila na 70 %. Ke zvýšení nebo snížení ve smyslu § 3 nebo § 4 vyhlášky o posuzování invalidity posudková komise nepřistoupila. Jako datum vzniku invalidity posudková komise určila, že invalidita třetího stupně u žalobce pokračovala nadále bez přerušení.

10. Posudková komise dále konstatovala, že žalobce prodělal několik úrazů a operací, z nichž stěžejní bylo poranění levého loketního kloubu, kdy došlo ke kontuzi levého lokte a poškození ulnárního nervu. Byla provedena dekompresní operace, plastika nervu a revize a došlo k uvolnění nervu s obalením tukovou tkání. Přetrvávalo postižení hybnosti třetího až pátého prstu levé ruky. Dále žalobce trpěl artrotickými změnami především levého kolenního kloubu. V květnu 2019 byla provedena totální endoprotéza levého kolenního kloubu a (po různých komplikacích) v červnu 2021 byla endoprotéza odstraněna a provedena reimplementace totální endoprotézy. Hojení bylo komplikované a dlouhé. Po rehabilitaci se zlepšila svalová síla, ale ohnutí kloubu bylo omezeno na 0 až 20 stupňů, kolenní kloub byl ztlustělý, chůze bez opory s malými kroky, antalgická a na delší vzdálenost se dvěma francouzskými holemi. Žalobce také trpěl posttraumatickou stresovou poruchou a byl sledován na psychiatrii pro depresi, avšak nedoložil psychiatrické zprávy, takže nebylo možné zhodnotit tíži a vývoj psychiatrického onemocnění. Bylo zřejmé dlouhodobé nadužívání léků na bolest způsobujících závislost.
11. Soud neprovedl k důkazu lékařskou zprávu ze dne 18. 1. 2023. Nárok na invalidní důchod je podmíněn žalobcovým zdravotním stavem a soud nemá potřebné odborné znalosti k tomu, aby z této lékařské zprávy vyvodil jakékoliv relevantní skutkové závěry. Soud se s ní seznámil prostřednictvím posudku posudkové komise, která tyto znalosti má a z lékařské zprávy ze dne 18. 1. 2023 vycházela (neboť měla k dispozici soudní spis včetně této zprávy). Seznámení se s obsahem správního spisu pak nevyžaduje provádění dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 – 56, nebo ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
12. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla [písm. a)] nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; [písm. b)] nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; [písm. c)] nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a

duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

15. Při určování poklesu pracovní schopnosti se podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
16. Žalobní námitky spočívají převážně ve zpochybnění lékařského posouzení žalobcova zdravotního stavu lékařskou posudkovou službou žalované.
17. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám. Zdravotní stav sám nepřezkoumává.
18. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20).
19. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014 – 52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity

pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

20. Soud má na základě posudku posudkové komise ze dne 8. 9. 2023 za to, že lékařská posudková služba žalované nesprávně postupovala při stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce.
21. Posudek posudkové komise splňuje požadavek přesvědčivosti a úplnosti. Posudková komise vycházela z veškeré žalobcovy zdravotnické dokumentace, včetně jím doložených lékařských zpráv. Při jejím jednání byl žalobcův zdravotní stav přešetřen odborným lékařem z oboru ortopedie. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, za jehož rozhodující příčinu označila těžké postižení pojivového aparátu s probíhajícím infektem, stav po aloplastice levého kolenního kloubu se známkami uvolnění obou komponent aloplastiky a probíhajícím infektem, flegmonou měkkých tkání v okolí kloubu a rozstupem jizvy v její akrální části se sekrecí, což podřadila pod kapitolu XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (postižení končetin), položku 8c (endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního, hlezenního kloubu, těžké poruchy) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro tuto položku stanovena na 70 %. Posudková komise v souladu s touto položkou stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 70 %. Jako datum vzniku invalidity určila, že invalidita třetího stupně pokračovala nadále bez přerušení. K navýšení horní hranice podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity posudková komise neshledala důvody. V posudku byl popsán vývoj zdravotního stavu, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míra stabilizace zdravotního stavu a rozsah zdravotního postižení a bylo řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek obsahuje všechny požadované formální náležitosti, jeho závěry se opírají o shromážděné podklady (lékařské zprávy a další listiny, vyšetření žalobce před komisí i vyličení jeho subjektivních potíží), které měla posudková komise k dispozici, a celkové posudkové hodnocení je vnitřně konzistentní a nerozporné.
22. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela, zejména posudku lékaře žalované ze dne 5. 12. 2022. Posudek posudkové komise soud považuje za nejpřesvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů. Posudková komise hodnotila žalobcův zdravotní stav komplexně, zohlednila dosavadní průběh jeho postižení a vyrovnala se s žalobními námitkami. Na rozdíl od lékaře žalované vycházela i z (k žalobě doložené) lékařské zprávy ze dne 18. 1. 2023 a lékařských zpráv ze dnů 3. 5. a 30. 6. 2023 a zdravotní stav žalobce vyšetřil odborný lékař z oboru ortopedie. Odlišně od lékaře žalované dospěla k závěru, že u žalobce nadále probíhá infekt, dochází k flegmoně (hnisavý zánět) měkkých tkání v okolí kloubu a k rozstupu jizvy v akrální části se sekrecí. Obě komponenty aloplastiky také podle posudkové komise vykazují známky uvolnění a u žalobce se jedná o těžkou poruchu pojivového aparátu. Posudková komise postupovala v souladu s kritérii podle kapitoly XV., oddílu B, položky 8c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, která výslovně uvádí *těžké poruchy* endoprotézy na kolenním kloubu *s uvolněním jedné nebo obou komponent* nebo *s infikovanou endoprotézou*. Přihlédla i k dalším žalobcovým postižením, zejména psychickým obtížím a poranění levého loketního kloubu s kontuzí lokte a poškozením

ulnárního nervu, které vedly k přetrvávajícímu postižení hybnosti třetího až pátého prstu levé ruky, což žalobce značně omezuje v opoře při chůzi.

23. Soud dodává, že účastníci závěry posudku nikterak nezpochybnili, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity. Nenavrhli ani doplnění dokazování. Řízení před správními soudy je přitom ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. např. rozsudky NSS ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009 – 129, ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013 – 28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014 – 23). Skutkový stav je proto zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených s tím, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých pro sebe vyvozuje příznivé právní důsledky.
24. Soud tedy vyšel z posudku posudkové komise a v návaznosti na něj uzavřel, že žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že výsledná míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila jen 50 %. V návaznosti na to nesprávně dovodila, že žalobce je invalidní toliko ve druhém stupni podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění a napadeným rozhodnutím mu ode dne 8. 8. 2022 snížila invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ale ve skutečnosti činila po celou dobu 70 %, což odpovídá invaliditě třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, a nikoliv druhého. Žalovaná proto v důsledku nesprávně zjištěného skutkového stavu v rozporu se zákonem rozhodla o snížení žalobcova invalidního důchodu. Žalobní body jsou tak důvodné a napadené rozhodnutí je nezákonné.
25. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná zejména znova posoudí žalobcův nárok na invalidní důchod a mezi své podklady zahrne i posudek posudkové komise (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), podle něž v době vydání napadeného rozhodnutí mj. poklesla žalobcova pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %.
26. Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), neboť vadu spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu může žalovaná odstranit i v řízení o námitkách žalobce.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který byl ve věci z procesního hlediska plně úspěšný, má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Náhradu nákladů řízení tvoří odměna za zastupování advokátem ve výši 3 000 Kč za tři úkony právní služby (převzetí a příprava věci, sepsání žaloby, účast na jednání soudu) po 1 000 Kč podle § 7 bodu 3., § 8 odst. 1, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“), a náhrada hotových výdajů ve výši 900 Kč za tři úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupkyně žalobce (nynější i dřívější) je plátkyní daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 819 Kč. Celkem tak činí náhrada nákladů řízení 4 719 Kč. Náhrada je splatná do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupkyně žalobce (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).
28. Soud mezi náklady řízení nezahrnul odměnu advokátky a náhradu hotových výdajů za úkon právní služby spočívající v sepsání repliky, neboť v ní nad rámec žaloby nebyla obsažena

žádná nová tvrzení ani argumentace. Jednalo se tedy o nedůvodně vynaložený náklad, jehož náhrada úspěšnému účastníkovi řízení nepřísluší (*a contrario* § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. října 2023

Richard Galis, v. r.
samosoudce